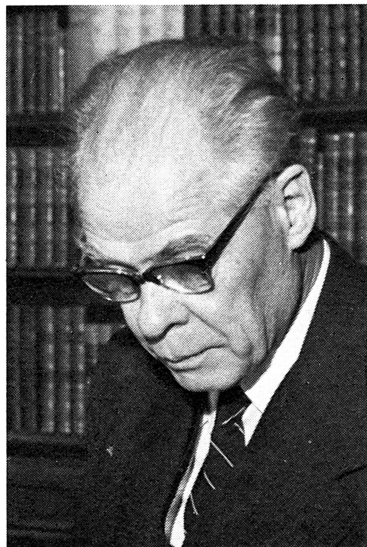

In memoriam

GEORG ANDRÉN

Förre landshövdingen i Uppsala län Georg Andrén har 1969 avlidit. Han var åren 1952–57 ordförande i Upplands fornminnesförening. Landshövding Andrén visade under sin ordförandetid stort intresse för provinsen Upplands kulturminnesvård. Hans läggning var ju historikerns, även om hans lärostol omfattade ämnet statskunskap och därför omslöt spörsmål jämväl i den nya tiden. Man kunde inte ta miste på den inlevelse landshövding Andrén lade i dagen då han tillsammans med styrelsen behandlade frågor om fornminnesvård, kulturminnesvård och, inte minst, naturvård. Det var under landshövding Andréns tid som länsstyrelsens naturvårdande sektor utvecklade sig till att bli en väsentlig sådan inom länsförvaltningen.

Helt naturligt var att Georg Andrén hade starkt sinne för Uppsala, Uppsala län och i övrigt provinsen Uppland, då han som student utbildat sig i sitt vetenskapliga fack i Uppsala och där-efter var docent i statskunskap många år innan han blev professor i ämnet vid Göteborgs högskola. Till sin bostad i Lerum återflyttade landshövding och fru Andrén efter landshövdingens inträdande i emeritiåldern.

Landshövding Andrén tillhörde i många år riksdagen och hade där tillfälle att arbeta för sådana frågor, som stod kulturminnesvården nära. Hans inlägg var tungt vägande och han ansågs som en av riksdagens främste och elegantaste debattörer. Upplands fornminnesförening bevarar Georg Andrén och hans verksamhet inom vår förening i djupaste och tacksammaste minne.

Nils Sundquist

HUGO FREDRIKSSON

Med folkskollärare Hugo Fredrikssons bortgång har Oland förlorat en sann och hängiven älskare av hembygden, dess kultur och historia. Den 22 maj 1922 bildades Alunda hembygds-gille, senare ombildat till Södra Olands hembygds-gille. Bland initiativtagarna fanns Hugo Fredriksson och den kände forskaren och samlaren August Eriksson i Källberga, vars samlingar senare skänktes till gillet. Hugo Fredriksson tillhörde den första styrelsen och har varit verksam styrelsemedlem till sin död. Vid hembygdstingen, som började 1926, tillhörde han de ledande bland annat som ledamot i redaktionen för tidningen Olandsbygden, där ett flertal artiklar har hans signatur. Han har även författat Vikingaspelet »På Maren», vilket framfördes vid hembygdstinget 1964 och högt uppskattades av en talrik publik. Han har också varit initiativtagare till den av kommunen tillsatta hembygdsvårdsstyrelsen och till ett planerat skolmuseum. Som

lärare har Hugo Fredriksson lagt ner ett synnerligen värdefullt arbete med undervisning i hembygdskunskap. Ingen lär flitigare än han ha besökt hembygdmuseet i gamla Klockargården och beskrivit och demonstrerat samlingarna för det uppväxande släktet. Under de senaste åren har han startat och förestått ett flertal studiecirkel i hembygdskunskap för pensionärer. Som ordförande i gilletts museikommitté har han lagt ner mycket arbete med katalogisering av samlingarna vid Gammel-Gränome. Vid sin bortgång var han sysselsatt med att samla och ordna för en vapenutställning på Gammel-Gränome. Varmt intresserad för kulturlivet i hembygden startades år 1929 på hans initiativ Sveriges första studiecirkel i musik.

Hugo Fredriksson var född i Norrlövsta, Alunda, den 2 april 1897. År 1921 tillträdde han platsen som tillsynslärare vid Marma skola, en tjänst som han innehade till sin pensionering.

Josef Selén

ISAC LAGERQVIST

Förre folkskolläraren Isac Lagerqvist har under år 1968 avlidit i sitt hem i Norrköping. Han kom som ung, efter folkskolläraryt utbildning, till lärartjänst uppe i Skärplinge och blev sin tjänst och bygd trogen under hela sin aktiva lärartjänsttid. Det var först efter pensioneringen han återflyttade till sin hemstad.

Isac Lagerqvist hade starkt intresse för den bygd där han var verksam som lärare och höll mycket styvt på undervisning i hembygds-kunskap i sin skola. Han var tillika en av de drivande krafterna i Österlövsta hembygdsförening: det var under Lagerqvists tid som den värdefulla hembygdsgården kunde skapas. Den som skriver dessa minnesrader var ej så mycket i kontakt med Isac Lagerqvist, emedan hembygdssektorn i många år i vår förening omhänderhades av intendent Nils Ålenius, men jag vill betyga vilka vackra ord Ålenius alltid var beredd att uttala om Lagerqvists hembygdsvårdande gärning. För allt detta står Upplands fornminnesförening och hembygdsrörelsen i Uppland i stor

tacksamhetsskuld till Isac Lagerqvist, en uppskattning, som kom till pregnant uttryck då Upplands fornminnesförening på 1950-talet tilldelade Isac Lagerqvist sin förtjänstmedalj.

Nils Sundquist

ADOLF LUNDEVALL

Upplands fornminnesförenings hedersledamot, förre regeringsrådet Adolf Lundevall, Stockholm, avled 19 december 1969, 80 år gammal. I flera sammanhang stod regeringsrådet Lundevall i nära förhållande till den uppländska kulturminnesvården, i det att han under många år var skattmästare i Disastiftelsen och tillika medlem av Upplands fornminnesförenings styrelse.

Adolf Lundevall var född i Västland i Uppsala län men tog sin studentexamen i Gävle och blev därför medlem av Gästrik-Hälsinge nation när han läste juridik i Uppsala. Han blev dock genom sin provinsiella inriktning helt aklimatiserad med Upp-

sala och Uppland under sina studieår och innehade sedermera mångårig tjänst på Länsstyrelsen i Uppsala, där han 1931 intog landskamrerarposten. Expert i skattefrågor utnämndes han till regeringsråd och var medlem av regeringsrätten åren 1935–1956. Fast förankring i det uppländska landskapet fick han inte minst därigenom att han under många år tillsammans med sin Rasbokils-födda maka bodde i Rasbokil ett stort antal somrar.

Det var framförallt inom Disastiftelsen och dess styrelse Disanämnden som Adolf Lundevall kom att göra sin ovärderliga insats i kulturminnesvårdens tjänst. Han efterträdde där häradsdomare E. E. Eriksson i Fullerö och kom att under många år inneha den viktiga skattmästarsysslan. Vi, som var medlemmar i Disanämnden, kan alla betyga det utomordentliga sätt, på vilket Adolf Lundevall skötte sitt ansvarsfulla värv. Någon skickligare innehavare av sysslan kunde Disastiftelsen knappast tänka sig. Med sin mångåriga erfarenhet inom den provinsiella kulturminnesvården blev det helt i sin ordning att Adolf Lundevall invaldes som medlem av Upplands fornminnesförenings styrelse, vars hedersledamot han blev då han lämnade styrelsen.

Den som skriver dessa rader vill erinra om den ständiga beredvillighet Adolf Lundevall visade kulturminnesvårdens företrädare när det gällde att lösa problem, som krävde juridisk insikt. Då det gällde för de kulturminnesvårdande intressena i Enköping att få den s. k. Lindholmska Änkehusfonden förändrad efter moderns krav, var det helt naturligt att vi vände oss till Adolf Lundevall. Att ärendet under så skicklig ledning skulle få lycklig utgång var alldeles klart. Det innebar att det s. k. Änkehuset kunde bevaras såsom vaktarbostad för franciskanklostrets park i Enköping.

Disastiftelsen och Upplands fornminnesförening står till Adolf Lundevall i den största tacksamhetsförbindelse för den mångåriga insats han alltid var beredd att göra för främjande av våra intressen.

Nils Sundquist